

به نام خدا
وفات حضرت زینب(س)
شورای دانش آموزی دبیرستان
صدیقه کبری گندمان
تهییه کننده - نرگس شایسته
سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹

حضرت زینب کبری (علیه‌السلام) پس از گذشت حدود ۱۸ ماه بعد از شهادت امام حسین (علیه‌السلام)، در دمشق شام چشم از جهان فرو بست. در تاریخ وفات حضرت زینب کبری (سلام‌الله‌علیه‌ها) سومین فرزند امیرmomنان حضرت علی (علیه‌السلام) اختلاف نظر وجود دارد، اما مشهور این است که آن حضرت در ۱۵ ربیع‌الثانی هجری پس از تحمل مصائب کربلا و رنج‌های اسارت در ۵۷ سالگی به دیدار معبد شتافتند و در جوار حضرت حق آرام گرفتند. بحرالمصائب نوشته است: حضرت زینب (علیه‌السلام) بعد از واقعه کربلا و رنج شام و محنت ایام، چندان گریست که قدش خمیده شده و گیسوانش سفید گردید و زندگی‌ای سراسر حزن واندوه داشت تا به سرای دیگر رخت بربست. یکی از سوالاتی که در ارتباط با آن بانوی بزرگوار مطرح می‌شود درباره چگونگی وفات ایشان است؟ علت اصلی وفات ام المصائب حضرت زینب (سلام‌الله‌علیه‌ها) کاملاً مشخص نیست و در این باره گمانه‌های مختلفی وجود دارد.

باید گفت: براساس برخی از نوشته‌ها آن حضرت مریض شد و به طور طبیعی وفات کردند. و این احتمال طبیعی‌تر به نظر می‌رسد چون آن حضرت آن همه سختی و مصیبت دید و در سایه آن‌ها بیمار شد. بر اساس برخی از احتمالات حضرت زینب کبری توسط عوامل یزید مسموم شد و به شهادت رسید که این احتمال هم دور نیست چون حضرت زینب همه وقایع کربلا را دیده و وجود او یادآور مصائب کربلا و یادآور فجایع حکومت یزید است و یزید نمی‌تواند او را تحمل کند. البته دشمن در انجام این کارها سند به دست کسی نمی‌دهد و در خفا و پنهانی دست به این اعمال می‌زنند به هر حال احتمال شهادت حضرت، توسط عوامل یزید احتمالی دور از ذهن نیست، اما دلیل قطعی تاریخی برای این روایت دیده نشده است. بیمار شدن حضرت مهم‌ترین و قابل قبول ترین احتمال برای وفات ایشان است. در این احتمال حضرت زینب (سلام‌الله‌علیه‌ها) بر اثر بیماری و یا مصائب و سختی‌هایی که از واقعه عاشورا به آن دچار شدند در سن ۵۷ سالگی در شام وفات و یا به شهادت رسیدند.

درباره مزار حضرت زینب کبری (سلام الله علیها)

دیدگاه‌های مختلفی ارائه شده است که به بررسی آن تک تک آنها پرداخته و دیدگاهی را که صحیح‌تر است، بر می‌گزینیم. راجع به محل دفن حضرت زینب (سلام الله علیها) سه نظر وجود دارد:

الف: مدینه منوره، کنار قبور خاندان اهل بیت عصمت و طهارت (علیهم السلام)
یعنی بقیع؛
ب: قاهره مصر؛

ج: مقام معروف و مشهور در قریه راویه، واقع در منطقه غوطه دمشق.

حدیث اول:

قالَتْ (عليها السلام): إِنْ كُنْتَ تَعْمَلُ بِمَا أَمْرَنَاكَ وَ تَنْتَهِي عَمَّا زَجَرْنَاكَ عَنْهُ، فَأَنْتَ مِنْ شَيْعَتِنَا، وَ إِلَّا فَلَا.

فرمود: اگر آنچه را که ما - اهل بیت عصمت و طهارت - دستور داده ایم عمل کنی و از آنچه نهی کرده ایم خودداری نمایی، تو از شیعیان ما هستی و گرنه خیر.

حدیث دوم:

قالَتْ (عليها السلام): مَنْ اصْعَدَ إِلَى اللَّهِ خَالِصَ عِبَادَتِهِ، اهْبَطَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ لَهُ أَفْضَلَ مَصْلَحَتِهِ.

فرمود: هر کس عبادات و کارهای خود را خالصانه برای خدا انجام دهد، خداوند بهترین مصلحت‌ها و برکات خود را برای او تقدیر می‌نماید

حدیث سوم:

قالَتْ (عليها السلام): إِنَّ السَّعِيدَ كُلَّ السَّعِيدِ، حَقَ السَّعِيدِ مَنْ أَحَبَّ عَلَيَا فِي حَيَاةِهِ وَ بَعْدَ مَوْتِهِ.

فرمود: همانا حقیقت و واقعیت تمام سعادت‌ها و رستگاری‌ها در دوستی با علی (علیه السلام) در زمان حیات و پس از رحلتش خواهد بود

